
*Gaál Zoltán versei****Zászlóm**

*Kedvem lobogó vásznait
kamaszos szellők csattogtassák,
ne tépázzák meg ostoba,
kegyetlen, bántó viharok.*

*Órizzék citri lány szemek
heves tavaszi vigasságom,
s ha jéggel hűti hófehér tél,
mosolyogják majd a világra!*

*Szép zászlóm bátran lengedezzen,
Csillogtassa csodajelét!
Színéről ne fakuljon ki a
lánggal írott fiatalság!*

Leselkedő

*Fa mögé bújva meglesem
közélető szép kedvesem.*

*Ott jön a halmos utcavégen,
nagy ég övezí szilvakéken.*

*Úgy hajlik, mint a lengve ringó
halovány karcsú rózsabimbó.*

*Szívében anyás szók dalolnak
kacagó kisdéd holnapoknak.*

Ballada

*Világ közepén almaja
gyümölcsöt bőven hullata
három ember
hej okos ember
e ként szólott alatta:*

*A világ szélén folyó van
zsákmány siklik a folyóban
erős hálót keríték
mázsás halakat meríték -*

*A világ szélén mező van
s boldog az élet valóban
sosem hull ott veríték
mégis pazar a teríték -*

*A világ szélén bozót van
préda surran a bozótban
ritka vadat hajszolok
zsíros falatot majszolok -*

*A három okos elindult
ment-mendegélt s az idő múlt
volt bosszú útjuk; nem fogyott
volt rövid éltük; elfogyott*

*A világ szélén folyó van
jobbpartján fényes mező van
bal partján sötét bozót van
az égen három felhő van*

Üssük a taktust

Üssük a taktust öregek
rajta na rajta rajta szépen
csak fel a fejjel
s énekeljük:
hej
ilyen élet kellett volna nekünk már régen
réges-régen

A felnőttesdit nem szeretjük
nem játszunk rendet katonást
se társadalmi haladást
bolond balálba rohanást
ravatalt
sírba kaparást;
inkább játszunk seggreverősdit
vagy vetünk hengerbucskát hármat
az megneveltet
ez erősít

És ha elunjuk semmi vész
kitalálunk valami újat
de ne strapáljuk most magunkat
no te kis kopasz te ott hátul

hallod-e hallod
most ha lebet ne törd fejed s ne rágd az ujjad
fújjad a nótánk
fújjad fújjad

Üssük a taktust öregek
 rajta na rajta rajta szépen
 fel a szívekkel
 s énekeljük:
 sejt
 gyerekélet kellett volna nekünk már régen
 réges-régen

Fénytelen úton

Fénytelen úton kullogunk
 hontalanok az ég alatt
 szemedből kibullott a hold
 szememből kibullott a nap

Támolygunk bútól feketén
 elvesztettük a csillagot
 mely villogott mint színezüst
 mely színaranyként csillogott

Súlyos teherrel ballagunk
 hontalanok az ég alatt
 szemedben nem ragyog a hold
 szememben nem süt ki a nap

Borgholm, 1957. január 22.

Öland korhadó malmai

*Öland korhadó malmai
malmok kifordult karjai
kit minden friss szél elkerül
pusztulok én kívül-belül
Átkeltem három tengeren
s a vízben hagytam mindenem
mert megszabta a hatalom
miképpen szóljak szabadon
Az első tenger keserű
a másik savanyú nedű
a harmadik sós fájdalom
feloldhatatlan bánatom
Átkeltem három tengeren
s vizükben hagytam mindenem
mert nem tudta a hatalom
miképpen sólnék szabadon
S mint szárnyaszegett madarak
szenvedhetnek a nap alatt
vergődöm átok-feketén
a romló malmok szigetén*

Borgholm, 1957. február 2.

Idegen

*Pénze nincs
normális neve sincs
Honnan jött a sebonnai?
sebonnan sem?
csak valabonnan jöbetett
de honnan?
Mért jött ide a sebonnai?
semmiért sem?
csak valamiért jöbetett
de mért?
Mit csinál a sebonnai?
semmit sem?
elképzелhetetlen!
valamit csak kell csinálnia
Biztos valami disznóságot tervez
s az is lehet hogy harapós
jobb lesz hát óvakodni tőle
Aki senkiházi az szarházi!
Nagyon rámenős a sebonnai
próbál mondani valamit
de nyelve folyton kibicsaklik
Mért karattyol egyáltalán?
miért erősködik?
Úgy tűnik mintha panaszkodna
Kit érdekel nyomorúsága?
gagyogását ki érti meg?*

Ha sorsom panaszoelnám

*Ha sorsom panaszoelnám
szavam senkihez utat ne találjon
ne sajnálj kedves
szomorúságom teneked se fájjon*

*Akár jót
akár valami igen szépet szólnék
bár védeném magam a legmakacsabb hallgatással
járjak egyedül mint szelíd bolondok
mindig magamban
soha mással*

*Kímélik egymást mátkapárok
én csak hordozzam egyedül a terhet
hogy az utcákon merre járok
minden fajankó szemmel verhet*

*Mert talpam alól kiszaladt a föld
a homlokomra rászakadt az égbolt
üveg nyugalmam pengve összetört
áttetsző tiszta percem jaj de rég volt*

Borgholm, 1957. január 4.

* Gaál Zoltán : Szemünk kinyílik — talán — Versek —
Ághegy Könyvek—2011, a 82. Ünnepi Könyvhétre meg-
jelent kötetéből